

NORME
de raportare pentru grupurile de întreprinderi multinaționale

SECȚIUNEA I
Definițiile termenilor

Următorii termeni sunt definiți în continuare:

1. „Grup” înseamnă un ansamblu de întreprinderi legate prin dreptul de proprietate sau prin control, astfel încât acesta fie este obligat să elaboreze situații financiare consolidate în scopuri de raportare financiară în temeiul principiilor contabile aplicabile, fie ar fi obligat să facă acest lucru dacă participațiile în capitalurile proprii ale oricăreia dintre întreprinderile respective ar fi tranzacționate la o bursă de valori publice.
2. „Întreprindere” înseamnă o formă de desfășurare a unei activități economice de către o persoană menționată la art. 286 lit.k), cu excepția persoanelor fizice.
3. „Grup de întreprinderi multinaționale” înseamnă un grup care include două sau mai multe întreprinderi a căror rezidență fiscală se află în jurisdicții diferite sau care include o întreprindere cu rezidență fiscală într-o jurisdicție, dar care este imposibilă în altă jurisdicție pentru activitatea desfășurată prin intermediul unui sediu permanent și care nu este un grup de întreprinderi multinaționale exclus.
4. „Grup de întreprinderi multinaționale exclus” înseamnă un grup care, în anul precedent anului fiscal de raportare, are un venit consolidat total mai mic de 750 000 000 euro sau o sumă în lei echivalentă cu 750 000 000 euro, astfel cum se reflectă în situațiile financiare consolidate ale grupului pentru respectivul an fiscal precedent.
Pentru fiecare an fiscal de raportare, la determinarea sumei în lei se va utiliza cursul de schimb mediu al lunii ianuarie 2015 comunicat de Banca Națională a României.
Venitul consolidat total se determină conform prevederilor Directivei 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului, transpusă în legislația națională.
5. „Entitate constitutivă” înseamnă oricare dintre următoarele:
 - a) o unitate operațională separată a unui grup de întreprinderi multinaționale care este inclusă în situațiile financiare consolidate ale grupului de întreprinderi multinaționale în scopul raportării financiare sau care ar fi inclusă în acestea dacă participațiile în capitalurile proprii ale respectivei unități operaționale aparținând unui grup de întreprinderi multinaționale ar fi tranzacționate la o bursă de valori publice;
 - b) o astfel de unitate operațională care este exclusă din situațiile financiare consolidate ale grupului de întreprinderi multinaționale exclusiv din motive de mărime sau de importanță relativă;
 - c) un sediu permanent al oricărei unități operaționale separate a unui grup de întreprinderi multinaționale menționate la lit.a) sau b), cu condiția ca unitatea operațională în cauză să elaboreze o situație financiară separată pentru respectivul sediu permanent în scopul raportării financiare, al raportării în scopuri de reglementare sau al raportării fiscale ori în scopuri de control intern al managementului.

6. „Entitate raportoare” înseamnă entitatea constitutivă însărcinată să prezinte, în numele grupului de întreprinderi multinaționale, un raport pentru fiecare țară în parte în conformitate cu cerințele art. 291³ alin.(3) în jurisdicția în care aceasta își are rezidența fiscală. Entitatea raportoare poate fi societatea-mamă finală, societatea-mamă surogat sau o societate descrisă la secțiunea II pct 1.

7. „Societate-mamă finală” înseamnă o entitate constitutivă a unui grup de întreprinderi multinaționale care îndeplinește următoarele criterii:

a) are, în mod direct sau indirect, un interes suficient în ceea ce privește una sau mai multe entități constitutive ale grupului respectiv de întreprinderi multinaționale, astfel încât este obligată să elaboreze situații financiare consolidate în temeiul principiilor contabile general aplicabile în jurisdicția în care își are rezidența fiscală, sau ar fi obligată să facă acest lucru dacă participațiile sale în capitalurile proprii ar fi tranzacționate la o bursă de valori publice în jurisdicțiile în care aceasta își are rezidența fiscală;

b) în respectivul grup de întreprinderi multinaționale nu există nicio altă entitate constitutivă care să aibă, în mod direct sau indirect, un interes precum cel descris la lit.a) în prima entitate constitutivă menționată.

8. „Societate-mamă surogat” înseamnă o entitate constitutivă a grupului de întreprinderi multinaționale care a fost desemnată de respectivul grup de întreprinderi multinaționale ca unic substitut pentru societatea-mamă finală, cu scopul de a prezenta, în numele grupului de întreprinderi multinaționale în cauză, un raport pentru fiecare țară în parte în jurisdicția în care respectiva entitate constitutivă își are rezidența fiscală, atunci când se aplică una sau mai multe dintre condițiile stabilite la secțiunea II pct.1 lit. b).

9. „An fiscal” înseamnă o perioadă contabilă anuală pentru care societatea-mamă finală a grupului de întreprinderi multinaționale își pregătește situațiile financiare.

10. „An fiscal de raportare” înseamnă anul fiscal ale cărui rezultate financiare și operaționale sunt reflectate în raportul pentru fiecare țară în parte menționat la articolul 291³ alin.(3).

11. „Acord privind stabilirea autorității competente” înseamnă un acord care se încheie între reprezentanții autorizați din România și cei ai unei jurisdicții din afara Uniunii Europene care sunt părți la un acord internațional și care prevede schimbul automat de rapoarte pentru fiecare țară în parte între jurisdicțiile semnatare.

12. „Acord internațional” înseamnă Convenția multilaterală privind asistența administrativă reciprocă în materie fiscală, o convenție fiscală bilaterală sau multilaterală sau un acord privind schimbul de informații în domeniul fiscal la care România este parte și care, prin clauzele sale, conferă forță juridică schimbului de informații în domeniul fiscal între jurisdicții, inclusiv schimbului automat de astfel de informații.

13. „Situații financiare consolidate” înseamnă situațiile financiare ale unui grup de întreprinderi multinaționale în care activele, datoriile, veniturile, cheltuielile și fluxurile de numerar ale societății-mamă finale și ale entităților constitutive sunt prezentate ca fiind ale unei singure entități economice.

14. „Eșec sistemic” cu privire la o jurisdicție înseamnă fie faptul că o jurisdicție a încheiat cu România un acord privind stabilirea autorității competente care este încă în vigoare, dar a suspendat schimbul automat, din alte motive decât cele conforme cu clauzele acordului, fie faptul că o jurisdicție a omis în alt fel, în mod repetat, să transmită automat României rapoartele pentru fiecare țară în parte, aflate în posesia sa, ale grupurilor de întreprinderi multinaționale care dețin entități constitutive în România.

SECȚIUNEA a II-a

Cerințe generale de raportare

1. O entitate constitutivă rezidentă în România, care nu este societatea-mamă finală a unui grup de întreprinderi multinaționale, prezintă un raport pentru fiecare țară în parte referitor la

anul fiscal de raportare al unui grup de întreprinderi multinaționale din care face parte, dacă sunt îndeplinite următoarele criterii:

a) entitatea își are rezidența fiscală în România;

b) îndeplinește una dintre următoarele condiții:

(i) societatea-mamă finală a grupului de întreprinderi multinaționale nu este obligată să prezinte un raport pentru fiecare țară în parte în jurisdicțiile în care își are rezidența fiscală;

(ii) jurisdicția în care își are rezidența fiscală societatea-mamă finală este parte la un acord internațional în vigoare, la care România este parte, dar nu este parte la un acord privind stabilirea autorității competente în vigoare la care să fie parte România, până la momentul specificat la art.291³ alin. (1), în vederea prezentării raportului pentru fiecare țară în parte pentru anul fiscal de raportare;

(iii) în jurisdicția în care își are rezidența fiscală societatea-mamă finală s-a produs un eșec sistemic care a fost notificat de către Autoritatea competentă din România entităților constitutive care își are rezidența fiscală în România.

2. Fără a aduce atingere obligației societății-mamă finale menționate la art. 291³ alin.(1) sau a societății sale mamă surogat de a prezenta primul raport pentru fiecare țară în parte pentru anul fiscal al grupului de întreprinderi multinaționale care începe de la data de 1 ianuarie 2016 sau după această dată, obligația pentru entitățile constitutive prevăzute la pct. 1 din prezenta secțiune se aplică rapoartelor pentru fiecare țară în parte în ceea ce privește anii fiscali de raportare care încep de la data de 1 ianuarie 2017 sau după această dată.

3. O entitate constitutivă rezidentă în România, astfel cum este definită la pct.1 din prezenta secțiune, solicită societății sale mamă finale să îi pună la dispoziție toate informațiile necesare pentru a-i permite să își îndeplinească obligațiile de a prezenta un raport pentru fiecare țară în parte, în conformitate cu art. 291³ alin.(3). În cazul în care nu a obținut sau nu a dobândit toate informațiile necesare pentru întocmirea raportului pentru grupul de întreprinderi multinaționale, entitatea constitutivă prezintă un raport pentru fiecare țară în parte care conține toate informațiile de care dispune, obținute sau dobândite, și notifică autorității competente din România că societatea-mamă finală a refuzat să pună la dispoziție informațiile necesare. Acest lucru nu aduce atingere dreptului autorității competente din România de a aplica sancțiunile prevăzute în legislația sa națională. De asemenea, autoritatea competentă din România informează toate autoritățile competente din statele membre cu privire la refuzul sus-menționat.

4. Dacă același grup de întreprinderi multinaționale are mai mult de o entitate constitutivă cu rezidența fiscală în Uniunea Europeană și dacă se aplică una sau mai multe dintre condițiile stabilite la lit. b) de la pct. 1 din prezenta secțiune, grupul de întreprinderi multinaționale poate desemna una dintre respectivele entități constitutive să prezinte raportul pentru fiecare țară în parte în conformitate cu cerințele art. 291³ alin. (3), cu privire la un an fiscal de raportare, în termenul specificat la art. 291³ alin. (1) și să notifice autorității competente din România că prezentarea are ca scop îndeplinirea obligației de raportare care le revine tuturor entităților constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale în cauză care își au rezidența fiscală în Uniunea Europeană. Autoritatea competentă din România comunică, în temeiul art. 291³ alin. (2), raportul pentru fiecare țară în parte pe care l-a primit oricărui alt stat membru în care, pe baza informațiilor din raportul pentru fiecare țară în parte, una sau mai multe entități constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale din care face parte entitatea raportoare fie își au rezidența fiscală, fie sunt impozabile pentru activitatea economică desfășurată prin intermediul unui sediu permanent.

5. În cazul în care o entitate constitutivă nu poate obține sau dobândi toate informațiile necesare, prevăzute la art. 291³ alin. (3), pentru a prezenta un raport pentru fiecare țară în parte, respectiva entitate constitutivă nu este eligibilă pentru a fi desemnată drept entitate raportoare pentru grupul de întreprinderi multinaționale în conformitate cu pct. 4 din prezenta secțiune. Această regulă nu aduce atingere obligației entității constitutive de a notifica autoritatea competentă din România cu privire la faptul că societatea-mamă finală a refuzat să pună la dispoziție informațiile necesare.

6. Prin excepție de la pct. 1 - 5 din prezenta secțiune, atunci când se aplică una sau mai multe dintre condițiile stabilite la pct. 1 lit. (b) din prezenta secțiune, o entitate constitutivă nu este obligată să prezinte un raport pentru fiecare țară în parte referitor la anul fiscal de raportare, dacă grupul de întreprinderi multinaționale în cadrul căruia aceasta este o entitate constitutivă a pus la dispoziție un raport pentru fiecare țară în parte, în conformitate cu art.291³ alin. (3), referitor la respectivul an fiscal, prin intermediul unei societăți-mamă surogat, care prezintă respectivul raport pentru fiecare țară în parte autorității fiscale din jurisdicția în care își are rezidența fiscală la data specificată la art. 291³ alin. (1) sau anterior acestei date și care, în cazul în care societatea-mamă surogat își are rezidența fiscală într-o jurisdicție din afara Uniunii Europene, îndeplinește următoarele condiții:

a) jurisdicția în care își are rezidența fiscală societatea-mamă surogat prevede obligația de a prezenta rapoarte pentru fiecare țară în parte în conformitate cu cerințele art.291³ alin. (3);

b) jurisdicția în care își are rezidența fiscală societatea-mamă surogat a încheiat un acord privind stabilirea autorității competente, care este în vigoare, la care este parte România, până la data specificată la art. 291³ alin. (1), în vederea prezentării raportului pentru fiecare țară în parte pentru anul fiscal de raportare;

c) jurisdicția în care își are rezidența fiscală societatea-mamă surogat nu a notificat autorității competente din România un eșec sistemic;

d) cel târziu în ultima zi a anului fiscal de raportare al grupului de întreprinderi multinaționale în cauză, jurisdicția în care își are rezidența fiscală societatea-mamă surogat a fost informată de către entitatea constitutivă cu rezidența fiscală în jurisdicția respectivă că ea este societatea-mamă surogat;

e) s-a transmis o notificare autorității competente din România în conformitate cu pct. 8.

7. O entitate constitutivă a unui grup de întreprinderi multinaționale care își are rezidența fiscală în România, are obligația să notifice autorității competente din România dacă este societatea-mamă finală sau societatea-mamă surogat sau entitatea constitutivă desemnată conform pct. 1- 5 din prezenta secțiune, până cel târziu în ultima zi a anului fiscal de raportare al respectivului grup de întreprinderi multinaționale, dar nu mai târziu de ultima zi de depunere a declarației fiscale a respectivei entități constitutive pentru anul fiscal precedent.

8. În cazul în care o entitate constitutivă a unui grup de întreprinderi multinaționale care își are rezidența fiscală în România nu este societatea-mamă finală, nici societatea-mamă surogat, nici entitatea constitutivă desemnată conform pct. 1 – 5 din prezenta secțiune, entitatea respectivă are obligația să notifice autorității competente din România identitatea și rezidența fiscală a entității raportoare până cel târziu în ultima zi din anul fiscal de raportare al respectivului grup de întreprinderi multinaționale, dar nu mai târziu de ultima zi de depunere a declarației fiscale a respectivei entități constitutive pentru anul fiscal precedent.

9. Raportul pentru fiecare țară în parte specifică moneda în care sunt exprimate sumele menționate în raportul respectiv.